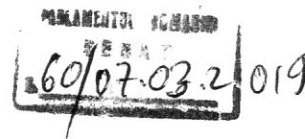

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă privind activitățile de transport alternativ cu un vehicul cu șofer "VTS"* inițiată de domnul senator PSD Ionel-Daniel Butunoi împreună cu un grup de parlamentari PSD, ALDE și PNL (**Bp. 621/2018**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare crearea cadrului legal pentru autorizarea, organizarea și controlul serviciilor de transport alternativ cu un autoturism cu șofer "VTS".

II. Observații și propuneri

1. Referitor la art. 1 din inițiativa legislativă, semnalăm faptul că există o necorelare cu titlul propunerii legislative.

2. La art. 2 lit. b) din inițiativa legislativă, sintagma "*în anumite condiții*" dă definiției un caracter imprecis cu atât mai mult cu cât pe parcursul reglementării aceste "*condiții*" nu se regăsesc explicitate.

3. La art. 2 lit. h), pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, pentru eliminarea ambiguității și pentru unitatea terminologică, propunem următoarea reformulare:

"h) platformă digitală – aplicație digitală pentru facilitarea transportului alternativ prin intermediul căreia membrii înregistrați solicită sau oferă transport

prin intermediul unui dispozitiv mobil de comunicații electronice, având totodată posibilitatea de a încheia un contract de transport alternativ”.

4. Având în vedere faptul că *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, utilizează sintagma „*conducător de autovehicul*”, și nu „*șofer*”, astfel cum este definit la art. 2 lit. j) din propunerea legislativă, este necesară înlocuirea acestui termen în scopul folosirii aceleiași terminologii.

5. Pentru motivele arătate anterior, se impune redenumirea documentului „*certificat de competență profesională*”, prevăzut la art. 4, în sensul prevederilor cuprinse în *Secțiunea 4 ”Atestare profesională a conducătorului auto” din Legea nr. 38/2003 privind transportul în regim de taxi și în regim de închiriere, cu modificările și completările ulterioare, care reglementează certificatul de atestare profesională*. În acest context, pentru respectarea legislației în vigoare, se impune și corelarea art. 4 cu art. 13 lit. a) din inițiativa legislativă.

6. Referitor la lit. f) a art. 6, pentru claritatea reglementării, se impune reformularea textului, deoarece nu se înțelege dacă este vorba de dispecer sau de conducător auto.

7. Pentru evitarea unor elemente de discriminare pe criterii profesionale, precum și din perspectiva siguranței rutiere, în ceea ce privește prevederile art. 7 din inițiativa legislativă, apreciem ca fiind necesară armonizarea condițiilor minimale pe care trebuie să le îndeplinească autovehiculele destinate efectuării serviciilor de transport alternativ cu cele stabilite pentru transportul în regim taxi și în regim de închiriere. Astfel, considerăm necesară modificarea art. 7, după cum urmează:

”Art. 7. Autoturismele cu care se efectuează serviciile de transport alternativ trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- a) au o vechime maximă de 10 ani de la data fabricației;*
- b) au între 4 și 9 locuri;*
- c) au inspecția tehnică periodică (ITP) realizată la fiecare 6 luni;*
- d) la momentul cursei trebuie să corespundă normelor tehnice privind siguranța circulației rutiere, protecția mediului și utilizarea conform destinației;*
- e) dețin copia conformă a autorizației pentru efectuarea serviciilor de transport alternativ;*

f) au montate la loc vizibil elemente particularizate conținând numele platformei digitale online și numele operatorului de transport alternativ.”

De asemenea, din aceleași considerente, propunem completarea condițiilor prevăzute la art. 13 din propunerea legislativă, în sensul celor reglementate de art. 26 alin. (1) din *Legea nr. 38/2003*, prin introducerea a două noi litere, lit. d) și lit. e), după cum urmează:

"d) să fie apt din punct de vedere medical și psihologic pentru desfășurarea unui asemenea serviciu;

e) persoana nu a avut suspendată exercitarea dreptului de a conduce în ultimii 5 ani pentru conducerea sub influența băuturilor alcoolice sau a substanțelor psihoactive sau nu a fost implicată în accidente rutiere soldate, din culpa sa, cu decesul sau rănirea uneia sau mai multor persoane."

8. Potrivit cadrului legal general care reglementează utilizarea aparatelor de marcat electronice fiscale, în speță prevederile alin. (1) și alin. (2) ale art. 1 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, operatorii economici care încasează, integral sau parțial, cu numerar sau prin utilizarea cardurilor de credit/debit sau a substitutelor de numerar, contravaloarea bunurilor livrate cu amănuntul, precum și a prestărilor de servicii efectuate direct către populație sunt obligați să utilizeze aparate de marcate electronice fiscale, să emită bonuri fiscale cu acestea și să le înmâneze clienților, cu excepția activităților prevăzute la art. 2 din actul normativ menționat.

Potrivit prevederilor lit. c) a art. 2 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999*, se exceptează de la obligația emiterii bonurilor fiscale „transportul public de călători în interiorul unei localități pe bază de bilete sau abonamente tipărite conform legii, precum și cu metroul”.

Potrivit prevederilor alin. (1) al art. 1 din Normele metodologice aprobate prin *Hotărârea Guvernului nr. 479/2003*¹, „În sensul art. 1 alin. (1) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, (...) prin operatori economici se înțelege persoanele fizice și juridice, întreprinderile familiale, precum și orice alte entități, cu excepția instituțiilor publice, care încasează, pe teritoriul României, inclusiv în punctele de control pentru trecerea frontierei de stat, integral sau parțial, cu numerar sau prin utilizarea cardurilor de credit/debit sau a substitutelor de numerar, de la persoane fizice sau juridice, contravaloarea bunurilor livrate cu amănuntul, precum și a prestărilor de servicii efectuate direct către populație.”

Prin urmare, orice entitate care prestează un serviciu direct către populație și încasează contravaloarea acestuia într-una din modalitățile prevăzute la art. 1 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999*, are obligația să utilizeze aparat de marcat electronic fiscal și să emită clienților bonuri fiscale.

Având în vedere cele de mai sus, propunem reformularea art. 12 din inițiativa legislativă, astfel:

¹ privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, cu modificările și completările ulterioare*

„Art. 12 (1) Toate veniturile obținute în urma efectuării de servicii de transport alternativ sunt impozitate în conformitate cu legislația fiscală în vigoare în România.

(2) În cazul în care se încasează direct de la pasager, integral sau parțial, cu numerar sau prin utilizarea cardurilor de credit/debit sau a substitutelor de numerar, contravaloarea serviciului prestat, operatorul de transport alternativ are obligația de a utiliza aparat de marcat electronic fiscal, în conformitate cu dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de a emite și înmâna bon fiscal pasagerului, precum și de a emite factură la solicitarea acestuia.”

9. Referitor la art. 17, pentru siguranța beneficiarilor transportului, considerăm că raportarea modificărilor intervenite ar trebui efectuată în maxim 24 de ore.

10. În ceea ce privește art. 19 lit. f) și art. 20 lit. c) din propunerea legislativă, din perspectiva previzibilității, apreciem că este necesară definirea termenului „poliță de răspundere civilă legală”.

11. La art. 21 alin. (4) nu se precizează dacă Registrul este public sau nu.

12. La art. 25 lit. e), considerăm că nu este necesar să se precizeze în ce scop se pune la dispoziție adresa de internet.

13. Principiul libertății economice consacrat în art. 45 din Legea fundamentală, care constituie împreună cu libera inițiativă fundamentul economiei de piață reglementată în art. 135 din *Constituția României*, are un conținut normativ complex, care privește atât începerea unei activități economice, cât și desfășurarea acesteia într-un mediu concurențial nedistorsionat de bariere legale discriminatorii și practici anticoncurențiale, abuzive sau neloiale. În considerarea specificului economiei de piață, rolul statului este limitat la crearea cadrului general, economic, social, necesar pentru derularea activității operatorilor economici, ceea ce implică adoptarea unor reglementări restrictive, dar în limitele impuse de asigurarea respectării drepturilor și intereselor legitime ale cetățenilor, reglementări care nu pot afecta substanța drepturilor.²

Mai mult, în considerarea particularității economiei de piață, statul nu mai este deținătorul exclusiv al tuturor pârghiilor economice, rolul său fiind limitat la crearea cadrului general, economic, social și politic, necesar pentru derularea activității operatorilor economici, ceea ce implică adoptarea unor reglementări

² Paragraful 23 din Decizia nr. 119/2015 publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 316 din 08.05.2015

restrictive, dar în limitele impuse de asigurarea respectării drepturilor și intereselor legitime ale tuturor, reglementări care nu pot afecta substanța drepturilor³.

În acest sens, stabilirea unei taxe de autorizare anuală într-un cuantum excesiv de 50.000 lei, în sarcina operatorului care facilitează efectuarea de servicii de transport alternativ pentru a desfășura activitatea de transport de persoane pe teritoriul României, poate constitui o piedică în exercitarea liberei inițiative și a consacrării libertății economice și a economiei de piață, creând un regim discriminatoriu, pentru activități similare din punct de vedere economic desfășurate de operatorii de taxi.

Pe cale de consecință, considerăm că este necesar a fi revizuită intenția de reglementare în ceea ce privește măsurile prevăzute la art. 26 alin. (5) și (6) a inițiativei legislative, în raport cu exigențele constituționale impuse stabilite de *Constituție* prin art. 16 alin. (1), art. 45, art. 53, precum și art. 135.

14. Având în vedere aplicarea, începând cu data de 25 mai 2018, a *Regulamentului (UE) 2016/679*⁴, semnalăm existența dispozițiilor art. 6 din actul normativ european, care, pe de o parte, stabilesc expres și limitativ situațiile în care datele cu caracter personal pot fi prelucrate în mod legal și, pe de altă parte, în ceea ce privește prelucrările realizate în vederea îndeplinirii unei obligații legale care îi revine operatorului și/sau pentru îndeplinirea unei sarcini care servește unui interes public sau care rezultă din exercitarea autorității publice cu care este investit operatorul, abilitează statele membre să adopte reglementări interne, stabilind, la nivel de principiu, garanțiile care trebuie instituite prin intermediul actelor normative interne.

15. Referitor la *Capitolul IV Sancțiuni*, semnalăm faptul că textele propuse nu reglementează modalitățile de supraveghere și control ale serviciilor de transport alternativ.

De asemenea, având în vedere prevederile art. 15 alin. (1) din *Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările*, în capitolul anterior menționat nu sunt precizate autoritățile care să constate și să sancționeze nerespectarea prevederilor propuse prin inițiativa legislativă.

³ În acest sens, a se vedea *Decizia Curții Constituționale nr. 15 din 22 ianuarie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 130 alin. (1) lit. a) și c), ale art. 131 și ale art. 133 alin. (1) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe și Decizia Curții Constituționale nr. 498/2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 lit. g) din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite*

⁴ al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (*Regulamentul general privind protecția datelor*)

16. La art. 31 lit. b), considerăm necesar a fi stabilită sancțiunea concretă a faptei descrise, sens în care apreciem relevante prevederile art. 55 pct. 5 lit. a) din *Legea nr. 38/2003*, care sancționează o contravenție similară.

17. În ceea ce privește sancțiunea contravențională prevăzută la art. 32 din propunerea legislativă, având în vedere prevederile tezei a doua a art. 3 alin. (1) din *Ordonanța Guvernului nr. 2/2001* potrivit căreia în cazul sancțiunii cu amendă se vor stabili limita minimă și maximă a acesteia sau, după caz, cote procentuale din anumite valori, considerăm necesar ca acestea să fie stabilite în cuprinsul textului inițiativei legislative.

18. Ca observație cu caracter general, semnalăm faptul că nu se precizează cum se face plata și dovada plății serviciului și nu se precizează forma de organizare a deținătorului platformei tehnologice pentru stabilirea obligațiilor legale ce-i revin.

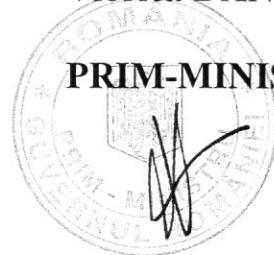
III. Punctul de vedere al Guvernului

Guvernul susține adoptarea acestei inițiativei legislative cu observații și propuneri.

Cu stimă,

Viorica DĂNCILĂ

PRIM-MINISTRU

Domnului senator Călin Anton Constantin POPESCU-TĂRICEANU
Președintele Senatului